

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ**

ПРИМЕДБА

**на Извештај комисије о кандидатима пријављеним на конкурс
за избор у звање доцента за ужу научну област *Општа филозофија*,
тежиште истраживања *Историја филозофије*, од 4. 12. 2011.**

На основу извештаја се може констатовати да једини пријављени кандидат, Владан (Спиридона) Ђорђевић не испуњава садржински услов конкурса за избор у звање доцента, тј. његови радови се не односе на подручје историје филозофије, која је дефинисана као *тежиште истраживања*. То ни не чуди када се узме у обзир да два од три потписника извештаја немају *ниједан објављени рад с подручја историје филозофије*, која је у конкурс дефинисана као *тежиште истраживања*, као што их, судећи на основу приложеног материјала, нема ни сâм кандидат, па не изненађује што је комисија "промашила тему". Ово се у највећој мери односи на трећу, спољашњу потписницу, која у (н)овом миленију није објавила ниједан научни или стручни рад из области филозофије у целини.

У поднетом реферату комисија не наводи чак ни кандидатову годину рођења (која је, ако се добро сећам из његовог индекса, 1964. или 1965), али је то и очекивано ако се има у виду да овај елементарни биографски податак прикрива и садашња деканка Филозофског факултета. Но, из њега би се лако уочило да је др Ђорђевић *основне студије филозофије* завршио око своје 35. године. Овако успешно дипломирање кандидат је надокнадио тиме што је за *годину дана* завршио *магистарске студије* на једном, претпостављам, веома угледном универзитету у Канади. Но, то вероватно не би било изводиво да дотични магистарски рад није лагано прерађени дипломски рад од претходне године (због чега им се у врло обимном реферату не наводе наслови); лако је погодити да је и докторат проширена верзија истог овог штива. Такође, из наведеног списка радова изашлих пре и после избора у доцента очигледно је да је целокупан опус др Ђорђевића (који, близу његове 50. године, износи шест штампаних чланака, укупног обима око 75 страница) посвећен истоветној проблематици, из магистарске и докторске тезе (противчињеничких кондicionала), сразмерно уској и у оквирима саме математичке логике.

О кандидатовом познавању Историје филозофије 2, коју предаје, сведочи и сâм курикулум, из којег су изостављене бројне личности попут Спинозе и француских просветитеља, док се предавања држе претежно према објављеној докторској дисертацији првог потписника извештаја. Зато је на вишим годинама студија уочљиво да студенти ни елементарно не познају овај период историје филозофије. Може се тек нагађати колико компетентно др Ђорђевић предаје друге предмете наведене у реферату.

У погледу педагошког рада кандидата, осим тога што се не наводе "одличне" оцене с евалуација, занемарена је чињеница да је нередовно држао наставу. Пошто сам с њим делио кабинет, на вратима сам редовно затицао обавештења о отказивању/одлагању часова и термина за консултације др Ђорђевића. Када је одлуком Одељења пре две године преузео наставу из Увода у филозофију и општу методологију за студенте социологије (коју сам до тада обављао), првих месец и по (пола семестра) часови уопште нису држани. Уз његове видне тешкоће с вербалним изражавањем и друге околности које ометају нормалну академску комуникацију (а које не бих наводио), чини се да га једино оваква комисија (која, узгред, меша *d* и *dj*) може представити као сјајног и посвећеног предавача.

На приговор сам био приморан недостацима реферата нестручне комисије, тј. маниром који је састављен овај извештај, као и многи ранији на Одељењу за филозофију, а тако је једино и могуће радове везане искључиво за модалну логику (чак за једно уже подручје – противчињеничке кондicionале) приказати као релевантне за Историју филозофије (и то у целини), с којом нема никакве додирне тачке. И не узимајући у обзир сасвим личне релације између кандидата и првог члана комисије, у овом реферату је поново упадљива не само тенденциозност него и крајња пристрасност, каква "криси" и већину недавних извештаја с поменутог одељења.

Из свих побројаних разлога предлажем Изборном већу Филозофског факултета да *овакав извештај одбаца*, а онда, ако је факултету потребан овакав кандидат, распише конкурс за место с *одговарајућим тежиштем истраживања* и компетентном комисијом.

У Београду, 19. децембра 2011.

Ал. Гордић
др Александар Гордић